

Dat was Pim Gras, dit is H III NOS Jazz, M&R. NOS Jazzgeschiedenis, deel 78.

plaat 1 Count Basie a/h Orchestra: Georgianna (McKenzie, Carle, Croom)
4/2 - 2:33 - Coral COPS 6596/1-2/D

"Georgianna" werd 3 januari 1938 in New York door Decca opgenomen. Count Basie and his Orchestra: Buck Clayton, Ed Lewis en Karl George-trompetten. Benny Morton, Eddie Durham en Dan Minor-trombones. ~~XXXXXXXXXXXX~~ Earle Warren en Jack Washington-eerste, respectievelijk tweede altsaxofoon, Lester Young-eerste en Herschel Evans-tweede tenorsaxofoon. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Walter Page-bas, Jo Jones-drums. Zangeres: Billie Holiday die door haar Brunswick-contract niet op Basie's Decca-platen zong, zanger: Jimmy Rushing. In "Georgianna" hoorden we Lester Young na hem, en Herschel Evans voor hem - Evans was in de vorige aflevering ook de tenor-saxofonist in "Topsy" en niet Lester Young, zoals ik zei. Nog maals Rushing - achter zich in de eerste chorus Lester Young, in de tweede trompettist Ed Lewis. "Blues in the dark".

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Blues in the dark (Basie)
4/4 - 3:00 - Coral COPS 1788/1-2/D

"Blues in the dark" met trompettist Buck Clayton, dan Jimmy Rushing, na hem weer Clayton. Ook uit de Decca-session van 3 januari 1938. Bij de volgende is er alweer een wisseling in de trompet-sectie. Karl George werd vervangen door een musicus uit Columbus, Ohio, Harry Edison, die zich tot een van de meest uitgesproken stilisten zou ontwikkelen. Hij had bij Alphonso Trent gespeeld, en precies een jaar bij Lucky Millinder toen hij bij Basie kwam. Billie Holiday kreeg een contract bij de band van klarinet-tist Artie Shaw en werd vervangen door Helen Humes uit Louisville, Kentucky, ze was 14 toen ze in 1927 haar eerste plaat maakte. 16 februari 1938:

plaat 3 Count Basie a/h Orchestra: Sent for you yesterday (Basie)
2/4 - 2:50 - idem

→ Herschel. Altsaxofonist Earle Warren speelde de fill-ins, dan Herschel Evans op tenor-saxofoon, gevolgd door zanger Jimmy Rushing die trompettist Buck Clayton met cup mute achter zich had. Daarna de nieuwe trompettist, Harry Edison die open speelde. En hij kon nauwelijks of niet partijen lezen, wat bij de toenmalige Basie Band niet zo on-overkomelijk was omdat er toch zoveel head-arrangements gespeeld werden. Een vertaling van de volgende titel is "Ieder voor zich", m.a.w.: zie maar dat je jezelf redt, dus: laat je niet opzij schuiven. En Prez, Lester Young duikt dan ook meteen bovenop bij "Every tub".

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Every tub (Basie)
4/3 - 3:15 - idem

de bet. 78 - direct ten
5 b. - Ludwig M. Speelde

"Every tub" met Lester Young-tenorsaxofoon, Harry Edison-trompet, 8 maten Herschel Evans op tenor, nogmaals Edison en aan het slot weer Lester Young. Uit nog steeds dezelfde session nu ~~was~~ het Eddie Durham arrangement van Basie's klassiek geworden "Swingin' the blues".

plaat 3 Count Basie a/h Orchestra: Swingin' the blues (Basie)
2/1 - 2:40 - idem

Met aan het begin even trombonist Bennie Morton en daarna Lester Young, Buck Clayton, Herschel Evans en Harry Edison: ~~was~~ "Swingin' the blues", 16 februari 1938 door Decca in New York opgenomen. We gaan naar de 6e juni en meteen weer een klassiek Basie-stuk. Het is een feature voor tenorsaxofonist Herschel Evans waarin Harry Edison een stukje trompet speelt, en ~~was~~ bij uitzondering Lester Young ~~was~~ klarinet ~~was~~ - hij speelde op ^{een} ~~was~~ metalen instrument zoals ^{dat} in het midden van de jaren twintig nogal eens gebruikt werd. "Blue and sentimental".

plaat 3 Count Basie a/h Orchestra: Blue and sentimental (Basie, David, Livingstone)
2/2 - 3:05 - idem

"Blue and sentimental" met tenorsaxofonist Herschel Evans, terwijl Lester Young hier klarinet speelde. Harry Edison op trompet. Herschel Evans was zoals vrijwel iedere tenorsaxofonist in die tijd een fervent aanhanger van de Coleman Hawkins-stijl, vooral ook ^{van} het grote warme geluid met duidelijk vibrato van Hawkins. Waarbij we ~~was~~ moeten bedenken dat we in deze jazzgeschiedenis bij 1938 zijn, en Hawkins al vier jaar in Europa zat, waar hij wel wat platen maakte, maar die kwamen niet in de States uit. Zo ongeveer de enige tenorsaxofonist die niet de door Hawkins bewandelde weg volgde was Lester Young - met dat veel lichtere geluid, trager vibrato, om dat alleen maar ~~was~~ te noemen - en de Basie Band was dan ook zeer rijk met die twee heel verschillende stilisten op tenorsaxofoon. Basie hield in het klein daarmee een traditie in ere: Kansas City, waar de band oorspronkelijk vandaan kwam, was een tenorenstad bij uitstek en iedereen probeerde iedereen de loef af te steken. De tegenstelling Evans-Young kwam al in een aantal tot nu toe gehoorde stukken min of meer duidelijk naar voren, (een afzwakkende factor is dat er meestal een trompetsolist tussen beide tenoren speelt), we horen die nu in een eigen stuk van Herschel Evans, met Earle Warren-altsaxofoon, dan Evans waarna trompettist Buck Clayton, Jack Washington op bariton-, en Lester Young-tenorsaxofoon. 6 juni 1938: "Doggin' around", slot van deel 78 in de NOS Jazzgeschiedenis, Mdr.

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Doggin' around (Herschel Evans)
4/1 - 2:50 - idem

Dat was Simon Korteweg, dit is H III, NOS Jazz, Mdr. Eerst wil ik alle well-wishers bedanken die met het lijmen van het been hebben meegeleefd. Musici en andere luisteraars, redakties, NOS, BRT, de collegaas, vooral zij die het werk overnamen: Hilde Smit, Peter Holland, Aad Bos, Pietfein van de Peel, en Jaap Lüdeke die vandaag jarig is.

band NA 58832 Red Rodney: "Happy birthday" 0:20 - Ep. NOS

Omdat er op 12 april van alles niet helemaal goed ging nu een nieuwe versie van: NOS Jazzgeschiedenis, deel 78.

plaat 1 Count Basie a/h Orchestra: Georgianna (McKenzie, Carle, Croom)
4/2 - 2:33 - Coral COPS 6596/1-2/D

Dat was de band van pianist Count Basie één jaar na de aankomst in New York vanuit Kansas City: 3 januari 1938, nog steeds voor Decca. In 't orkest drie trompetten: Ed Lewis, Buck Clayton, Karl George. Drie trombones: Benny Morton, Eddie Durham die vooral ook arrangeur was, en Dan Minor. Vier saxofoons: Earle Warren en Jack Washington-alten, Lester Young en Herschel Evans-tenoren. De All American Rhythm Section: Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Walter Page-bas, Jo Jones-drums. De zanger was Jimmy Rushing, u hoorde hem in "Georgianna" omlijst door de tenoren: vóór hem Herschel Evans, na hem Lester Young, 'Prez'. Uit dezelfde session nogmaals een opname met Rushing, achter hem in de eerste chorus Lester Young, in de tweede trompettist Ed Lewis. "Blues in the dark".

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Blues in the dark (Basie)
4/4 - 3:00 - Coral COPS 1788/1-2/D

"Blues in the dark" met zanger Jimmy Rushing, voor en na hem trompettist Buck Clayton. Uit de Decca-session van 3 januari 1938. Bij de volgende een belangrijke wisseling in de trompetsectie: Karl George wordt opgevolgd door Harry Edison, 10 oktober 1915 geboren in Columbus, Ohio, muzikaal geassocieerd met St. Louis waar hij enkele jaren met de Jeter-Pillars Band speelde. Hij werkte een half jaar bij Lucky Millinder en in die tijd hoorde Basie hem, o.a. zijn "Every tub" dat meteen bij zijn eerste platensession met Basie werd opgenomen. Er was in die tijd nog een verandering bij 't orkest maar daar merkte men op de plaat niets van: Billie Holiday, die contracthalve niet voor Decca kon zingen, werd opgevolgd door Helen Humes die pas in november ook op de plaat mee mocht doen. 16 februari 1938: "Sent for you yesterday".

plaat 3 Count Basie a/h Orchestra: Sent for you yesterday (Basie)
2/4 - 2:50 - idem

over. Jan

"Sent for you yesterday and here you come today", muziek van trompettist Harry Edison hoewel het copyright op naam van Count Basie staat. U hoorde alt saxofonist Earle Warren de ~~XXXXXX~~ fill-ins spelen, Jimmy Rushing zong, en trompettist Buck Clayton speelde achter hem met cup. ^{Na Rushing} ~~Basie~~ de nieuwe man: Harry Edison. Nu 't stuk dat ^{Basie} uit de Lucky Millinder Band meebracht naar Basie en dat vertaald kan worden als "Ieder voor zich". Prez, ~~XXX~~ tenorsaxofonist Lester Young, duikt er meteen in: "Every ~~XXX~~ tub".

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: "Every tub" (Basie)
4/3 - 3:15 - idem

"Every tub", copyright Count Basie maar in werkelijkheid een stuk van Harry Edison. Solisten: Lester Young-tenorsaxofoon, ^{na Basie} ~~XXX~~ de maker van het stuk op trompet, Herschel Evans-tenorsaxofoon met 8 maten, nogmaals Edison en aan het slot ~~even~~ Prez. Nog een derde stuk uit deze session van 16 februari 1938. weer muziek van Harry Edison. Eddie Durham schreef 't arrangement voor Basie's klassiek geworpen "Swingin' the blues".

plaat 3 Count Basie a/h Orchestra: Swingin' the blues (Basie)
2/1 - 2:40 - idem

"Swingin' the blues" - zelfde verhaal: copyright op naam van Count Basie, feitelijk een stuk van Harry Edison, maar Eddie Durham schreef het arrangement. 16 februari 1938 in New York City voor Decca, met solistisch Benny Morton-trombone, Lester Young-tenorsaxofoon, Buck Clayton-trompet, Herschel Evans-tenorsaxofoon, ~~XXX~~ Harry Edison-trompet, ^{de Jones-army} Pas op 6 juni was de volgende session, u hoort om te beginnen ook weer een klassiek geworden stuk, solo-feature voor tenorsaxofonist Herschel Evans. Er zijn eindelijk veel verhalen in omloop over de verhouding Herschel Evans - Lester Young, de eerste fervente Coleman Hawking-aanhanger: groot geluid dus, een dramatisch vibrato, en Lester Young die op basis van 't C-melody-saxofoonspel van Frankie Trumbauer een stijl ontwikkelde die zich o.a. kenmerkte door een veel lichter geluid en een minder opvallend vibrato. Volgens sommigen ~~XXXXXX~~ zouden Evans en Young nooit een woord tegen elkaar gezegd hebben, andere musici zeggen dat dat niet waar is en dat ze elkaars stijlen ook weldegelijk respecteerden. In elk geval, ~~XXX~~ die feature voor Evans is een van de zeldzame keren bij de Basie Band dat Young zijn solo op klarinet deed. "Blue and sentimental".

plaat 3 Count Basie a/h Orchestra: Blue and sentimental (Basie, David, Livingstone)
2/2 - 3:05 - idem

Tenorsaxofonist Herschel Evans in "Blue and sentimental" waarin een stukje trompet door Harry Edison, en op klarinet Lester Young. Hij gebruikte een metalen instrument, vermoedelijk uit de jaren twintig toen er vrij veel gemaakt zijn. De Count Basie Band had in Evans en Young als eerste jazz-orkest de beschikking over twee solisten op tenorsaxofoon, en twee heel verschillen^{de} kwam stijl. Basie buitte dat verschil uit, dat was ook heel leuk voor het publiek natuurlijk, maar jammer genoeg komt dit facet van de band op de plaat nauwelijks om niet tot zijn recht. Omdat er altijd een andere solist, meestal een trompettist, tussen de tenoren zat. Dit is zo'n stuk, ook weer uit de session van 6 juni '38, met Prez aan het slot en aan het begin Herschel Evans die ook de maker is. "Doggin' around".

plaat 3

Count Basie a/h Orchestra: Doggin' around (Herschel Evans)
4/1 - 2:50 - idem

"Doggin' around" met achtereenvolgens Earle Warren-altsaxofoon, Herschel Evans-tenorsaxofoon, Buck Clayton-trompet, Jack Washington-baritonsaxofoon, en Lester Young-tenor. New York City, Decca, 6 juni 1938. De Count Basie Band was tot die tijd, hoewel anderhalf jaar in New York, met geregelde radio-uitzendingen en op de plaat, op geen stukken na zo bekend als 't orkest van Chick Webb of Teddy Hill, laat staan Jimmy Lunceford of Duke Ellington. Want de Basie Band was geen e n s e m b l e, het was een orkest dat dreef op de solisten en de ritmesectie met zijn vloeiende Kansas City swing. De New Yorkse musici hadden het bijzondere van de Basie Band snel door, niet het publiek. Wat dat betreft begon de grote erkenning met het engagement in The Famous Door, juli 1938, op 52nd Street. Een enkele radio-uitzending daar vandaan is bewaard gebleven, een flitsje vast als slot van deel 78 in de NOS Jazzgeschiedenis, M&R.

plaat 4

Count Basie a/h Orchestra: Every tub (Basie)
A/6 - 3:03 - CBS 67205